

CITATE CELEBRE

Dacă i-am mulțumi lui Dumnezeu pentru tot ceea ce face pentru noi, nu am mai avea timp să ne plângem.

Grijile sunt asemenea copiilor mici: cu cât îi îngrijești, cu atâta cresc mai mari.

Cugetul curat e ca ochiul sănătos, nu poate suferi nici o murdărie.

Dacă credința nu este urmată de fapte, ori credința nu-i adevărată, ori nu crezi tu în ea.

Când ai dăruit totul lui Dumnezeu, afară de inima ta, să știi că n-ai dăruit nimic.

Dumnezeu este singurul care poate cuprinde adevărul ultim, pentru că El este Autorul lui.

Cel mai bogat om e acela care știe să se mulțumească cu ce are.

Nu riști nimic dacă iubești fără ca tu să fii iubit. În felul acesta ne-a iubit pe noi Cristos.

Pentru că toți suntem păcătoși, trebuie să ne iubim unul pe altul, nu să ne judecăm.

Esența creștinismului este dragostea.

Dacă nu vrei să te omori pe tine însuși hrănindu-te cu ură, nu ai altă alternativă decât să-ți iubești vrăjmașii.

Richard Wurmbrand

“căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.”

1 Petru 1:18-19

**Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Roxana și Dorin Chereji
Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

Doamne, fie îndurarea Ta peste noi după cum o nădăjduim noi de la Tine!
Psalmi 33:22

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

MERITELE SUNT ALE DOMNULUI

„Lui Îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.”

Romani 5:2

Într-o lume care ridică în slăvi realizările omului, nu a fost deloc greu ca să se cuibărească în mintea oamenilor

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Bucurie cerească sau.....!!!**

pag. 3 **Calvarul - Măreția dragostei lui Dumnezeu**

ideea că mântuirea sufletului implică și truda noastră.

Nici nu este de mirare atunci, că datorită unei astfel de mentalități, credința omului a devenit una antropocentrică, adică o credință orientată spre om și din ce în ce tot mai puțin îndreptată spre Dumnezeu.

Din acest motiv, lauda și recunoștința la adresa lui Dumnezeu sunt tot mai palide, omul atribuindu-și cu nesăbuită aroganță realizări pe care de fapt nu le merită sub nicio formă.

Oamenii care au experimentat cu adevărat mântuirea Domnului, știu să privească cu adâncă umilință spre Cel care are toate meritele faptului că au fost așezați în starea de har, adică starea de oameni iertați de păcate, înnoți prin sângele lui Cristos și puși să șadă în locurile cerești împreună cu El.

Astfel de oameni se uită cu deplină recunoștință spre mâna bună a Domnului și înțeleg că privind

spre ei înșiși, absolut nimic nu îl îndreptățește pe Dumnezeu să-i mântuiască, deoarece oricâtă moralitate s-ar găsi în noi, aceasta nu este suficientă ca să ne absolve de vină înaintea Domnului.

Cu o asemenea mentalitate în minte și suflet ne putem opri mereu pe drumul credinței noastre, pentru popasuri ale memoriei, în care ne întoarcem spre Domnul cu recunoștință, laudă și mulțumire.

Altarele ridicate în astfel de momente, sunt menite să cinstească vrednicia Celui care ne-a scos din întune-

ricul și umbra morții, acordându-ne iertarea și oferindu-ne șansa de a trăi într-o stare de oameni înnoiți și eliberați pentru totdeauna de urmele unui trecut întunecat.

Noi continuăm să fim uimiți și surprinși de măreția dragostei și îndurării Sale, recunoscând în orice clipă că îl suntem datori în exclusivitate pentru starea de har pe care o trăim și ne bucurăm cu o bucurie de nedescris în nădejdea slavei lui Dumnezeu care ne va fi descoperită la arătarea lui Cristos.

pastor Daniel Chereji

BUCURIE CEREASCĂ SAU!!!

„Bucurați-va iarăși zic bucurați-va!”, acestea sunt cuvintele pe care Dumnezeu le repetă în nenumărate rânduri în Cartea Sa. Probabil unii se gândesc cum să mă bucur când trec prin această încercare sau cum să mă bucur când trebuie să fac cutare lucru, de ce să mă bucur? Pe cât de dificil poate părea, pe atât de simplu este: „Bucurați-vă pururea!”, întrucât Domnul însuși zice: „nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.” (Filipeni 4:6)

Prin urmare de ce suntem triști sau cu fața posomorâtă când avem un Dumnezeu atât de mare care ne iubește neîncetat? Un Tată care și-a dat pe singurul lui Fiu ca să moară pentru noi....și totuși firea pământească ne trage, iar și iar înapoi....

Întrebare este: de ce nu sunt mulți cei care au bucuria acestea la care ne îndeamnă Domnul Isus? De ce tot mai mulți „creștini” sunt triști sau au uitat de bucuria la care ne cheamă Domnul

Isus? De ce mergem la biserică cu față posomorâtă și când plecăm suntem la fel?

Apostolul Pavel ne spune: „Bucurați-vă pururea în Domnul”, semnificând că aceasta este bucuria credinței în Dumnezeu, bucuria trăirii împreună cu Hristos, bucuria pe care fiecare dintre noi trebuie să o simțim atunci când suntem în prezența Lui. Bucuria la care ne în-demnă Dumnezeu este mai presus de tot ceea ce ne dă lumea ceasta, este o bucurie mai presus de om, deoarece vine de la El și, nu în ultimul rând, este o bucurie veșnică. Cine are credința în Dumnezeu, în mod firesc, are bucurii ale credinței spre deosebire de cel care nu are această credință și nu le poate avea.

Mesajul meu este: să nu mai venim triști sau îngrijorați la biserică și să plecăm în aceeași stare, ci să fim, după cum zice apostolul Pavel „lucrători ai bucuriei”. „Bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri”

Nicoleta Mureșan

CALVARUL - MĂREȚIA DRAGOSTEI LUI DUMNEZEU

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Ioan 3:16

Atunci când privim spre Calvar ar trebui să vedem întotdeauna dragostea mărețată pe care Dumnezeu a manifestat-o față de noi prin lucrarea făcută de Domnul Isus Cristos acolo pe cruce.

Teologul elvețian KARL BARTH a fost în Statele Unite pentru a ține o serie de prelegeri. La una din ele, după o expunere impresionantă, un student i-a pus o întrebare tipic americană: „Domnule Barth, care este cel mai mare gând care v-a trecut vreodată prin minte?” Venerabilul profesor a făcut o pauză lungă, semn că își căuta răspunsul potrivit. Apoi a spus cu o simplitate debordantă:

“Isus, știu, mă iubește
Biblia-mi spune mie.”

Deși dragostea lui Dumnezeu este într-adevăr importantă și mărețată, nu o putem înțelege sau aprecia cum se cuvine în starea noastră căzută în păcat, până când nu cunoaștem alte lucruri despre El și despre noi: în primul rând, crearea noastră după chipul lui Dumnezeu; în al doilea rând, păcatul nostru; în al treilea rând, descoperirea mâniei lui Dumnezeu împotriva noastră din cauza păcatului; și în al patrulea rând, răscumpărarea. Dacă nu cunoaștem temeinic aceste lucruri, nu suntem în stare să apreciem (ca să nu spun să ne minunăm de) dragostea lui Dumnezeu așa cum ar trebui. Ni se pare în schimb rezonabil ca numai Dumnezeu să ne iubească. „La urma urmelor, într-adevăr putem fi iubiți”, gândim noi. Însă, când ne dăm seama că am călcat legea dreaptă a lui Dumnezeu și ne a-

flăm sub mânia Lui, a ști atunci că Dumnezeu ne iubește este un fapt cu adevărat remarcabil.

Apostolul Pavel recunoaște acest lucru atunci când scrie: „Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi” (Rom. 5:8). Dragostea lui Dumnezeu poate fi văzută în plinătatea ei numai la crucea Domnului Isus. Numai pe cruce, Dumnezeu își arată dragostea în mod plenar și fără nici o ambiguitate.

Numai după ce am ajuns să înțelegem și să apreciem semnificația crucii, putem cu adevărat aprecia și dragostea care stă în spatele ei. Augustin, observând acest lucru, a numit crucea “amvonul” de la care Domnul Isus Cristos a predicat lumii întregi despre dragostea lui Dumnezeu.

Așadar, dragostea lui Dumnezeu se vede pe cruce. Dar aș vrea să adaug un lucru: dacă dacă dorim să cunoaștem dragostea Lui nu trebuie să ne uităm la Cristos și să vedem doar dragostea lui Dumnezeu manifestată în El, ci trebuie să fim, de fapt, „în El” în sensul unei relații personale cu El prin credință. Prin urmare: oare Îl cunoaștem pe Cristos? Oare ne-am dat seama că dragostea cea mare a lui Dumnezeu este o dragoste îndreptată spre noi, prin credința în jertfa lui Cristos? Suntem noi ai Lui? Este Isus Domnul și Mântuitorul nostru, al fiecăruia în parte?

Dan Matei